

Op te bergen  
in de band van  
9 februari 2005

*de leden van de commissie wordt  
verzocht hun eventuele opmerkingen  
binnen acht dagen na ontvangst aan  
de commissiegriffier mede te delen.*

## *Verslag*

---

### **van de vergadering van de Statencommissie Milieu, Water en Groen**

---

gehouden op 10 januari 2005

---

## Inhoud

Opening	3
Mededelingen	3
Vaststelling agenda	4
Verslag vorige vergadering	4
Ingekomen stukken	4
Rondvraag	5
IPO-aangelegenheden	6
Kaart Wet ammoniak en veehouderij (Wav)	6
Statenstuk 2005-170; Herziening verordening vrijstelling grondgebruiker ex artikel 65 van de Flora- en Faunawet	14
Statenstuk 2005-173; Overdracht Overijsselsche Vecht aan de waterschappen Groot-Salland en Velt en Vecht	15
Notitie over het vervolg op de Gentechnologieconferentie van de fractie van D66	16
Sluiting	18
Toezeggingen	19

**STATENCOMMISSIE VOOR MILIEU, WATER EN GROEN**

Verslag van de vergadering van de Statencommissie voor Milieu, Water en Groen, gehouden op 10 januari 2005 in het provinciehuis te Assen.

**Aanwezig:**

J. Slagter (voorzitter)  
H. Baas (ChristenUnie)  
A.H.J Beumers (Drents Belang)  
mevrouw Berkman (GroenLinks)  
J. Haikens (VVD)  
J. Heetebrij (ChristenUnie)  
H.R. Hornstra (PvdA)  
C.D. de Jong (fractie De Jong)  
S. de Jong (CDA)  
W.H. Kuiper (GroenLinks)  
A. Lanting (VVD)  
B. Popken (OPD)  
J.P. Sluiter (D66)  
K.H. Smidt (VVD)  
M.J. Smit (D66)  
mevrouw H.G. Stoel-Snater (PvdA)  
mevrouw S. van de Vijver-Geitz (PvdA)  
mevrouw K. Westerkamp-Exoo (CDA)  
Th. J. Wijbenga (CDA)

**Voorts aanwezig:**

Joh. Dijks (VVD, gedeputeerde)  
mevrouw A. Edelenbosch (PvdA, gedeputeerde)  
S.B. Swierstra (VVD, gedeputeerde)  
mevrouw J. Stapert (commissiegriffier)

**Met kennisgeving afwezig:**

R.E. Pot (PvdA)

**1. Opening**

De VOORZITTER opent de vergadering en deelt mee dat de heer Pot niet aanwezig kan zijn.

**2. Mededelingen**

De VOORZITTER herinnert aan de pilot waarbij wordt nagegaan wat de mogelijkheden zijn voor statenleden om zelf initiatief te nemen voor nieuwe beleidsontwikkelingen. Hij vraagt de aandacht van de commissie voor de evaluatie van die pilot.

### **3. Vaststelling van de agenda**

De VOORZITTER deelt mee dat hem het verzoek heeft bereikt om iets meer tijd uit te trekken voor de behandeling van agendapunt 8 (kaart Wet ammoniak en veehouderij). Het lijkt hem dat daartegen geen bezwaar kan bestaan.

### **4. Verslag van de vergadering van 15 november 2004**

Mevrouw EDELENBOSCH wijst erop dat op pagina 4 van het verslag staat dat de minister niet meer wil meebetalen aan de Ecologische Hoofdstructuur (EHS). Het gaat hier echter over de ecologische verbindingzones, hetgeen trouwens ook uit de tekst blijkt.

Het verslag wordt aldus gewijzigd vastgesteld.

### **5. Ingekomen stukken**

De heer SMIT stelt vast dat in de brief over de bloembollenteelt in Drenthe staat dat er geen Nederlandse onderzoeken bekend zijn die de maatschappelijke kosten van deze teelt voor natuur en milieu in economische termen hebben gewaardeerd. Hem zijn echter hem studies bekend waarin daarop wel wordt ingegaan en hij geeft het college in overweging daarnaar nog eens navraag te doen.

De heer DIJKS antwoordt dat dit op de nodige problemen stuit, al was het maar omdat er sprake is van een tijds-klem. Als alle door de heer Smit gevraagde gegevens moeten worden verzameld, loopt het project te veel vertraging op.

De heer SMIT wijst er nogmaals op dat bedoelde gegevens al voorhanden zijn en dat het college zijn toezegging zonder problemen gestand kan doen.

De heer DIJKS antwoordt dat dit niet goed mogelijk is. Hij houdt vast aan de brief waarin dat wordt verwoord.

De heer SMIT kan daarmee niet akkoord gaan. De informatie is gewoon voorhanden.

De heer DIJKS verzoekt de heer Smit die informatie aan te leveren. Het college heeft in ieder geval niet de beschikking over die gegevens.

De heer SMIT zegt dat te zullen doen.

De heer DIJKS ziet die informatie graag tegemoet, maar wijst er nogmaals op dat er geen vertraging mag optreden.

De heer POPKEN vraagt nog naar de werkconferentie over de bloembollenteelt in Drenthe.

De heer DIJKS antwoordt dat het de bedoeling is dat die werkconferentie plaatsvindt voordat de bollen dit voorjaar de grond ingaan.

De heer POPKEN vraagt zich af of er nog veel studie moet worden verricht voordat de conferentie zal worden gehouden.

De heer DIJKS zegt dat de tijdsplanning is herzien en dat de conferentie in maart 2005 zal plaatsvinden. De dan bekende gegevens zullen aan de orde komen en in de tussentijd wordt overlegd met allerlei belangengroeperingen.

## 6. Rondvraag

De heer BAAS wijst op een verontrustend artikel in het dagblad Trouw over de ontwikkelingen in de biologische landbouw. Het areaal voor biologische landbouw is drastisch afgenomen. Kan de gedeputeerde iets zeggen over de ontwikkelingen in Drenthe op dit punt?

Mevrouw EDELENBOSCH antwoordt niet de beschikking te hebben over concrete cijfers. Er zijn signalen die erop duiden dat er in Drenthe in 2004 weinig vooruitgang is geboekt. Zodra de evaluatie is afgerond en er meer gegevens bekend zijn, zal de commissie nader worden geïnformeerd. In Drenthe is nooit sprake geweest van een explosieve groei en hetzelfde geldt voor de achteruitgang.

De heer BAAS merkt nog op dat er niet zozeer sprake is van achteruitgang, maar van een sterk vertraagde groei.

Mevrouw EDELENBOSCH antwoordt dat de biologische landbouw in Drenthe een nogal marginaal karakter heeft. Als er een bedrijf stopt, betekent dat direct nogal wat voor het totale percentage. In de provincie is echter sprake van een redelijk stabiele situatie.

De heer KUIPER wijst erop dat provinciale staten in een motie hebben uitgesproken dat de biologische landbouw moet worden gestimuleerd. De afzet kan ook worden gestimuleerd door het goede voorbeeld te geven en hij vindt het daarom jammer dat de catering in het provinciehuis nog steeds niet is gericht op biologisch geteelde producten.

Mevrouw EDELENBOSCH antwoordt dat er momenteel wordt onderhandeld over een nieuw cateringcontract. Het ministerie gaat ervan uit dat overheidsorganisaties het goede voorbeeld geven. Het afgesproken percentage zal niet worden gehaald, maar alles wordt op alles gezet om de zaak in beweging te houden.

De heer KUIPER neemt kennis van de goede voornemens van het college en spreekt de hoop uit dat ze in de nabije toekomst handen en voeten krijgen.

De heer POPKEN vraagt of de provincie kan bevorderen dat het Witterveld onder beheer kan komen bij het Drents Landschap.

Mevrouw EDELENBOSCH weet niet of de contracten al zijn ondertekend. De bedoeling was dat dit eind 2004 zou plaatsvinden. De provincie heeft in dezen geen rol te vervullen. De verantwoordelijke wethouder van de gemeente Assen heeft benadrukt dat ervoor zal worden gezorgd dat het terrein goed zal worden beheerd en dat daarover de nodige afspraken zullen worden gemaakt met Defensie.

De heer BEUMERS wijst erop dat de watertarieven nogal stijgen, onder andere omdat de Waterleidingmaatschappij Drenthe zich bezighoudt met allerlei mondiale problemen, onder andere in Ambon. Hij vindt dat dit een eerste taak is voor Ontwikkelingssamenwerking. Is het college ook niet van mening dat er een concurrent moet komen voor de WMD opdat de tarieven beheersbaar blijven?

De heer SWIERSTRA antwoordt ontkennend. Het is niet de bedoeling dat de drinkwaterindustrie volledig onder de marktwerking wordt gebracht. Er is gekozen voor een ver doorgevoerde benchmarking waaruit blijkt dat de WMD er uitstekend voorstaat als het gaat om de drinkwatervoorziening en de tarieven.

De heer BEUMERS voorziet dat er naar analogie van de energiewereld één netwerkbeheerder en meerdere leveranciers van water komen. De huidige monopoliepositie van de WMD acht hij ongewenst. Hoe oordeelt de gedeputeerde hierover?

De heer SWIERSTRA wijst erop dat drinkwater een totaal ander product is dan elektriciteit dat veel gemakkelijker onder de marktwerking kan worden gebracht. Het is niet goed mogelijk om twee soorten drinkwater door hetzelfde net te pompen. Bovendien moet er centraal toezicht komen, hetgeen de provincie verwijderd van directe zeggenschap en provinciaal omgevingsbeleid.

## **7. IPO-aangelegenheden**

Van de gelegenheid tot het maken van opmerkingen en het stellen van vragen over IPO-aangelegenheden wordt geen gebruik gemaakt.

## **8. Brief van 16 december 200, kenmerk 51/5.4/2004012144, inzake Kaart Wet ammoniak en veehouderij (Wav)**

De heer BAAS heeft af en toe het gevoel dat hij een boek leest van Thomas Ross als hij het Wav-dossier doorneemt: je weet nooit zeker wat waarheid of verdichtselsel is. Hij heeft zich verbaasd over een gedachtewisseling die de provincie bij monde van de heer Stokman heeft gevoerd met de NLTO middels ingekomen stukken in het Dagblad van het Noorden. Het lijkt hem dat deze procedure niet de schoonheidsprijs verdient. In hoeverre heeft het college hier bemoeienis mee gehad? Ook heeft het spreker verbaasd dat de heer Dijks tijdens een nieuwjaarsreceptie heeft gemeld dat een externe commissie van wijzen deze kwestie nog eens gaat bekijken. Hadden de staten hiervan niet formeel op de hoogte moeten worden gesteld?

Is de strekking van de brief van het college dat de "grensgevallen" in ieder geval tot medio 2006, als waarschijnlijk een aangepaste wet voorligt, in onzekerheid moeten blijven verkeren? Dat kan natuurlijk niet de bedoeling zijn. Voor deze landbouwers moeten creatieve oplossingen worden gevonden. Zij zullen ongetwijfeld nog wel even kunnen wachten als er maar zicht is op zekerheid. Worden boeren, die bereid zijn hun bedrijf te verplaatsen naar de veenkoloniën, gevrijwaard van de aanzienlijke kosten die dat met zich meebrengt? Is daar een budget voor?

Hoe verhoudt de te organiseren werkconferentie zich tot het feit dat er pas in 2006 een aangepaste wet zal zijn? Waarover kan tijdens die conferentie eigenlijk nog worden gepraat?

Ten slotte vraagt spreker hoe de desbetreffende boeren worden geïnformeerd.

De heer WIJBENGA is evenals de heer Baas verbaasd over het feit dat de discussie in toenemende mate buiten de statenzaal wordt gevoerd. Het lijkt hem dat dit niet de bedoeling kan zijn.

Hoe staat het met de voorbereiding van de werkconferentie en hoe zal de agenda eruit zien? Wat zal de inzet zijn van het college? Zou een uitkomst van die conferentie kunnen zijn dat toch nog eens naar de begrenzing wordt gekeken, resulterend in een wijziging van de kaart? Hierbij zou gedacht kunnen worden aan aanpassing van de EHS, uiteraard met compensatie.

Hoe verhoudt de in te stellen commissie van wijze mensen zich tot de werkconferentie en zijn er ondertussen al mensen benaderd voor die commissie? Welke opdracht zal de commissie krijgen en kunnen provinciale staten daarin inzage krijgen?

De heer SMIDT stelt vast dat er wel erg weinig schot in dit dossier zit. Hij benadrukt dat ook zijn fractie hart heeft voor de EHS en daarmee verder wil. Landbouw en natuur kunnen in de provincie Drenthe heel goede burens zijn, maar deze gang van zaken maakt dat er niet gemakkelijker op. In Drenthe is slechts 2% van de varkens en 5,6% van de Nederlandse veestapel te vinden. De Drentse veehouderij is grondgebonden en dat biedt mogelijkheden voor een specifiek Drentse aanpak. De generieke maatregelen hebben geresulteerd in een afname van 40% uitstoot. Er is echter nog steeds sprake van een te Brabantse benadering. Toen de eerste ammoniakkaart werd afgewezen, was er al het gevoel bij de staten van een onbalans tussen maatregel en effect. Duidelijk was dat (jonge) bedrijven werden gehinderd en onduidelijk waren de positieve effecten voor de natuur. Helaas kwam daarin geen verandering toen de tweede kaart verscheen. Die kaart moest als het ware met de rug tegen de muur worden vastgesteld. Wel was er het vertrouwen dat een werkconferentie zou kunnen leiden tot een specifiek Drentse aanpak en dat er een oplossing zou komen voor de grensgevallen. De motie, waarin het college werd opgeroepen om in Den Haag te pleiten voor ruimte binnen de WAV voor een Drentse aanpak, heeft helaas niets opgeleverd. Hetzelfde geldt voor de toezegging om een oplossing te zoeken op basis van het begrip "grondgebondenheid".

Uit de uitspraak van de Raad van State blijkt onder andere dat het de provincie is die het ammoniakbeleid bepaalt. Dus ook als rekening wordt gehouden met de Drentse situatie, zou de provincie gelijk hebben.

Uit diverse rapporten blijkt dat objectgerichte maatregelen slechts geringe effecten hebben. Het lijkt spreker dat deze rapporten ook tijdens de werkconferentie aan bod moeten komen.

Uit de brief van 27 september wordt volstrekt duidelijk dat het college weigert, een afweging te maken tussen de vaak grote gevolgen voor een veehouder en de soms geringe bijdrage aan de natuur. In feite wordt op deze manier de toekomst van enkele ondernemers opgeofferd aan een paar dennenboompjes.

De werkconferentie heeft nog steeds niet plaatsgevonden en nog steeds is er onvoldoende draagvlak voor het provinciale beleid. Spreker blijft vasthouden aan die werkconferentie. Duidelijk zal moeten worden gemaakt hoe groot het ammoniakprobleem nog is in Drenthe en ook waarom het college bepaalde ondernemers wil of moet treffen. Ook moet duidelijk worden gemaakt welke effecten het provinciale beleid heeft en wat de provinciale bevoegdheden zijn. Hoe oordeelt het college over de suggestie van de heer Kuiper om de klankbordgroep weer in het leven te roepen en de werkconferentie voor te laten bereiden?

De heer BAAS vraagt of de werkconferentie naar de mening van de heer Smidt ook uitzicht moet bieden op een betere toekomst voor de desbetreffende ondernemers.

De heer SMIDT antwoordt bevestigend. Er moet een inventarisatie worden gemaakt van perspectievolle maatregelen. Hierbij kan gedacht worden aan verplaatsing naar de Veenkoloniën, toepassing van de ruimte-voor-ruimte-regeling, herbegrenzing van de EHS e.d. Boeren die in de problemen zitten, moeten bij de provincie terecht kunnen.

Spreker merkt ten slotte op niet in te kunnen stemmen met de voorgestelde wijze van compensatie. Het voorstel van het college houdt in dat er extra geld wordt uitgetrokken voor natuurontwikkeling, maar er kan naar zijn mening pas sprake zijn van compensatie als er fundamentele ingrepen in de natuur plaatsvinden. Voordat hieraan geld wordt uitgegeven, moet er worden gesproken met de staten.

Ook mevrouw STOEL heeft geen goed gevoel over het ammoniakdossier, waarover nog steeds allerlei geluiden opklinken. Het college heeft zijn best gedaan, maar natuur- en boerenorganisaties maken duidelijk - vanuit verschillende invalshoeken - dat er nog veel meer mogelijk is.

Dat er een werkconferentie wordt gehouden en er vervolgens anderhalf jaar lang niets meer gebeurt, is voor de PvdA-fractie onaanvaardbaar. Dat was bepaald niet de bedoeling van de motie-Smidt/Stoel. Spreekster voelt veel voor de suggestie om de klankbordgroep weer in het leven te roepen en de werkconferentie te laten voorbereiden. Juist omdat de geluiden zo divers zijn, dient de conferentie een breed draagvlak te hebben. In ieder geval moet de vraag aan de orde komen hoe de tijd tot inwerkingtreding van de nieuwe wet kan worden overbrugd.

De heer WIJBENGA vraagt of mevrouw Stoel ook van mening is dat de conferentie kan uitmonden in wijziging van de kaart.

Mevrouw STOEL denkt dat de werkconferentie meer moet inhouden dan het kennis nemen van elkaars meningen. Er moet beweging in het dossier komen en dat kan eventueel ook betekenen het wijzigen van grenzen.

De heer SLUITER vraagt of mevrouw Stoel de tweede kaart ter discussie wil stellen.

Mevrouw STOEL wijst erop dat er niet aan viel te ontkomen, de kaart vast te stellen. Dat laat onverlet dat moet worden nagedacht - bijvoorbeeld tijdens de werkconferentie - over de vraag hoe daarmee moet worden omgegaan totdat de nieuwe wet van kracht wordt.

De heer SLUITER is erg benieuwd naar het oordeel van het college over de mening van mevrouw Stoel.

De heer KUIPER merkt allereerst op dat dit beleid meer moet zijn dan de inhoud. Hij denkt hierbij aan het overleg met de sector, maar daarmee is nogal wat misgegaan. Wat dit betreft is hij benieuwd naar het oordeel van het college over de suggestie om de klankbordgroep weer in het leven te roepen.

Ammoniakbeleid zal in de toekomst emissiegericht gevoerd worden. Dat betekent een omslag in denken. De grenzen van de EHS staan daarbij minder centraal, terwijl er meer nadruk komt te liggen op de invloed van de agrarische sector op de natuurgebieden. Dat biedt kansen voor het provinciale beleid. Hopelijk zal het college die kans aangrijpen om met de sector van gedachten te wisselen. Met de huidige generieke maatregelen is al veel bereikt. Dat betekent ook dat het met heel veel meer maatregelen een klein beetje beter kan gaan. De sector moet weten waar zij aan toe is. Een emissiegericht beleid maakt nodig dat de effecten worden geïnventariseerd, maar nu wordt de sector met oud beleid benaderd.

Bij de criteria wordt terecht de 250 m-zone vermeld. Daarnaast wordt de mogelijkheid om af te wijken gezocht in compensatie en de hoeveelheid dieren. Ook dat blijft voor GroenLinks uitgangspunt van beleid, dat gericht moet zijn op instandhouding en uitbreiding van de EHS. Het gaat natuurlijk om meer dan het beschermen van een paar dennenboompjes.

Omschakeling naar biologische landbouw en verplaatsing van bedrijven naar de Veenkoloniën kunnen realistische alternatieven zijn. Hierover moet serieus overleg worden gevoerd met de sector. In Brabant wordt in overleg met de gemeenten een deel van de prijzen van de woonkavels gebruikt voor het reorganiseren van de landbouw. Hoe oordeelt het college over dit Brabantse beleid? Zou het ook in Drenthe kunnen worden toegepast?

De heer HAIKENS vraagt wat de heer Kuiper in dit kader precies bedoelt met het alternatief van de biologische landbouw.

De heer KUIPER denkt dat toepassing van biologische landbouw zal leiden tot verlaging van de emissie.



De heer HAIKENS zegt hierover zo zijn twijfels te hebben.

De heer KUIPER denkt dat dit een uitstekend punt van discussie is in de opnieuw in het leven te roepen klankbordgroep.

De heer SMIT vraagt allereerst of er nog twee "knelgevallen" zijn overgebleven van de bezwaarschriften en of de provincie tegemoet is kunnen komen aan de bezwaren van andere probleemgevallen. Er liggen 400 bedrijven in de zones van de ammoniakkaart, waarvan er 200 geen ontwikkelingsmogelijkheden meer hebben. Hoeveel van die 200 bedrijven zouden kunnen leiden tot knelpunten? De werkconferentie heeft alleen maar zin als er in beginsel ruimte is voor wijziging van de huidige kaart. In dat geval moet dan wel gekeken naar alle milieueffecten. Verplaatsing kan negatievere milieueffecten hebben dan uitbreiding ter plaatse. Wijziging mag niet leiden tot meer tolerantie van stankhinder, want dan zou het paard achter de wagen worden gespannen.

De heer POPKEN stemt in met het houden van een werkconferentie. Ook kan hij zich vinden in de suggestie om de klankbordgroep weer in het leven te roepen en de conferentie voor te laten bereiden. Hij hoopt dat ook de NLTO een substantiële bijdrage zal willen leveren aan die conferentie. Spreker pleit voor een directe betrokkenheid van de sector bij dit weerbarstige dossier. Het is nu wachten op het oordeel van de Kamer over de voorstellen van de regering. De werkconferentie kan het dossier een beetje in beweging houden. Wel moet duidelijk zijn wat de inzet van het college zal zijn. Hopelijk zal er alsnog een oplossing worden gevonden voor de bedrijven wier bezwaren niet gehonoreerd zijn.

De heer C.D. DE JONG stelt vast dat uit de voorgaande bijdragen bepaald niet blijkt dat het dossier kan worden gesloten, terwijl de brief van het college wel die sfeer ademt: dit is de kaart en daarmee moeten de staten het maar doen tot het moment dat er een aangepaste wet is. Met andere woorden: Hoera, wij zijn klaar en wij gaan over tot de orde van de dag. Spreker meent dat de belangen van de desbetreffende landbouwbedrijven meer in de knel komen dan de brief doet vermoeden. Ook hij is van mening dat aanpassing van de ammoniakkaart een resultaat van de werkconferentie moet kunnen zijn.

De heer BEUMERS merkt op dat de EHS en de ecologische verbindingzones niet mogen leiden tot liquidatie van boerenbedrijven. Bij de vaststelling van POP II is gezegd dat zorgvuldigheid zal worden betracht bij vaststelling van de ammoniakkaart. Den Haag vraagt zich af waarom de provincies niet meer gebruik maken van de Experimenteerwet om knelgevallen op te lossen. Hoe oordeelt het college hierover?

Om het de commissie mogelijk te maken haar controlerende taak beter uit te oefenen, zou een kleinere schaalgrootte van de kaart gewenst zijn. Dan kan beter worden nagegaan hoe de begrenzingen lopen. Ook ontbreekt de intekening van gebouwen die dichtbij de grenzen staan. Er is geen sprake van maatwerk. Heeft de brief van Maatschap R. en H. Nieuwenhuizen wel zin? Landbouw en werkgelegenheid zijn de grote verliezers en de natuur wordt geconserveerd. Maar de Drentse burgers moeten wel het hele jaar door hun boterham kunnen verdienen. Grondcompensatie met de factor 2 is niet te rechtvaardigen. Nu er nog bedrijven bezig zijn om hun rechten te halen bij de Raad van State, kan de kaart nog niet worden vastgesteld. Op de uitspraak van de Raad van State moet worden gewacht en in de tussentijd zou de Experimenteerwet kunnen worden toegepast.

De vergadering wordt enkele ogenblikken geschorst.

De heer DIJKS benadrukt dat het niet de bedoeling kan zijn om de Wav te negeren. Het college heeft zich bij zijn voorstellen gebaseerd op die wet. Zodra de wet wordt gewijzigd of zich andere

gezichtspunten aandienen, zal de kaart worden aangepast. Nu is enkel de uitspraak van de onafhankelijke Commissie van beroep en bezwaarschriften aan de orde. Het is niet de bedoeling om vandaag opnieuw te beginnen met de ammoniakdiscussie. Hiervoor is landelijke wet- en regelgeving ontworpen en daaraan heeft ook Drenthe zich te houden.

De heer HAIKENS beaamt dat iedereen is gehouden aan de wet, maar hij wijst erop dat in die wet ook bepaalde bevoegdheden zijn gedelegeerd aan het provinciaal bestuur.

De heer DIJKS wijst erop dat op pagina 2 van de brief de criteria staan waaraan men moet voldoen, wil men in aanmerking komen voor het predikaat "grensgeval". Er zijn in totaal 30 bezwaarschriften ingediend en voor 21 grensgevallen zijn de EHS-grenzen verlegd.

De heer POPKEN stelt vast dat niet alle bezwaarschriften zijn gehonoreerd en dat er beroep is ingesteld bij de Raad van State.

De heer DIJKS herhaalt dat grensgevallen dienen te voldoen aan de in de brief vermelde criteria. Er is met de heer Smidt en mevrouw Stoel, indieners van de motie, overleg gevoerd. Er is geen volledige overeenstemming bereikt over de wijze waarop de motie het beste kan worden uitgevoerd, maar dat was ook niet verwachten. De moeilijkheid is ook hier weer dat gelijk hebben totaal iets anders is dan gelijk krijgen. Het college heeft telkens ingezet op een zorgvuldige behandeling van alle partijen. Daarom is besloten om een onafhankelijke commissie te laten oordelen over de wijze waarop de provincie de wet heeft geïmplementeerd; de commissie zal zich ook uitspreken over de vraag of de provincie eventueel mogelijkheden - input voor de werkconferentie - heeft laten liggen.

De heer WIJBENGA merkt op dat de gedeputeerde niet het verwijt is gemaakt dat hij de wet niet goed heeft uitgevoerd. Het gaat nu om de vraag hoe de mogelijkheden die de wet biedt optimaal kunnen worden benut.

De heer DIJKS herhaalt dat de onafhankelijke commissie zich over die vraag zal buigen. Het resultaat van het werk van die commissie kan als input voor de werkconferentie dienen. Voor die conferentie zullen alle relevante maatschappelijke organisaties worden uitgenodigd.

De heer WIJBENGA wijst op de mogelijkheid dat de commissie met het voorstel komt om met de EHS-grenzen te gaan schuiven.

De heer DIJKS merkt op dat in enkele grensgevallen al geschoven is met de EHS-grenzen.

De heer WIJBENGA neemt aan dat dit ook zal kunnen werken in de andere gevallen.

De heer DIJKS antwoordt dat dit niet het geval is, omdat daar totaal andere zaken aan de orde zijn.

Mevrouw EDELENBOSCH voegt eraan toe dat het eventueel wel zou kunnen, als maar wordt gezorgd voor een 1:2-compensatie. De criteria voor de grensgevallen zijn glashelder en compensatie dient plaats te vinden volgens de afgesproken regels. Voor het overige dient de wet te worden uitgevoerd, maar een substantiële wijziging van de EHS-grenzen is niet aan de orde.

De heer WIJBENGA is het er uiteraard mee eens dat de compensatieregels worden nageleefd. Over de financiële gevolgen daarvan dient een politieke discussie plaats te vinden, want daarin is de staten nog geen enkel inzicht geboden.

De heer SMIDT zegt dat bij hem voorop staat dat op een verstandige manier wordt omgegaan met de EHS en dat het draagvlak voor de EHS wordt behouden. Per geval moet naar een oplossing worden gezocht. In het ene geval is dat wellicht verplaatsing en in het andere geval dat er een klein stukje van de EHS wordt afgehaald. Hij kan zich niet vinden in de huidige toepassing van het compensatiebeginsel en het lijkt hem dat dit een punt is waarover gesproken moet worden tijdens de werkconferentie.

De heer DIJKS herinnert eraan dat samen met de NLTO in kaart is gebracht hoeveel agrarische bedrijven in Drenthe met de Wav te maken krijgen. Het college kwam uit op zo'n 50, maar de NLTO op maar liefst 400. Dat verschil is natuurlijk erg groot. De inspanning van het college blijft gericht op het op het creëren van oplossingen voor de knelgevallen, maar daarbij worden wel voor alle gevallen dezelfde criteria toegepast.

Aan het adres van de heer Beumers merkt spreker op dat de Experimenteerwet nog in het voorbereidende stadium verkeert en dus nog niet van toepassing is op het landelijk gebied. De kaart is vastgesteld op basis van de huidige Wav.

De IPO-kaart is vrijwel gelijk aan de Drentse kaart. Nu wordt nog nagegaan of het college wellicht bepaalde mogelijkheden over het hoofd heeft gezien. Spreker deelt nog mee binnenkort een gesprek te hebben met de LTO Nederland en een IPO-delegatie. Daarbij zal ook de NLTO-vertegenwoordiger Henk Brink aanwezig zijn.

De heer SMIDT zegt grote problemen te hebben met de opmerking van de gedeputeerde dat de Drentse kaart vrijwel gelijk is aan de IPO-kaart. Hij betreurt het dat de gedeputeerde zo weinig resultaten heeft geboekt bij het naar voren brengen van de specifieke Drentse grondgebonden vormen van veehouderij.

Mevrouw EDELENBOSCH merkt allereerst op dat er voortaan niet meer zal worden gecommuniceerd via de krant, dit was eens maar nooit weer, ook al zal dat in sommige gevallen moeite kosten. Het college is overigens gekend in de tekst van de heer Stokman. Het kon ermee instemmen omdat andere partijen een onjuist beeld gaven van bepaalde besprekingen.

De heer BAAS realiseert zich dat bij communicatie altijd twee of meer partijen in het geding zijn en dat de provincie niet de enige schuldige is. Hij is blij dat door deze manier van communiceren een streep wordt gezet.

Mevrouw EDELENBOSCH wil verder nog wijzen op het verschil tussen "grensgevallen" en "knelgevallen". Voor de eerste categorie gelden de in de brief vermelde criteria. Een "knelgeval" heeft geen enkele uitbreidingsmogelijkheid meer omdat de vergunning maximaal van toepassing is. Het college stelt nu voor om de grensgevallen uit de Wav-sfeer te halen. Deze bedrijven kunnen dus gewoon hun gang gaan. Wat betreft het college komen deze bedrijven ook na de wetswijziging er niet weer in terecht.

De heer HAIKENS merkt op dat voor sommige knelgevallen al bepaalde toezeggingen zijn gedaan. Er zijn overigens ook knelgevallen waarvoor nog niets is geregeld. De gedeputeerde heeft kennelijk een andere situatie voor ogen.

Mevrouw EDELENBOSCH zegt antwoord te hebben gegeven op een concrete vraag van de heer Baas.

De heer BAAS zal voortaan beide categorieën netjes uit elkaar houden. Vandaag gaat het over knelgevallen en niet over grensgevallen.

Mevrouw EDELENBOSCH benadrukt vervolgens dat aantasting van de EHS moet worden gecompenseerd. De brief is hierover volstrekt duidelijk (pagina 3). Het bestuurlijk besluit om te compenseren maakt de positie van de provincie in bezwaarschriftenprocedures ook sterker.

Spreekster vindt het jammer dat de heer De Jong uit de brief de sfeer proeft van: hoera, wij zijn klaar en gaan over tot de orde van de dag. Er is uitpuddend over gesproken en het zou haar een lief ding waard zijn geweest als de Wav er niet was gekomen. De provincie was immers al bezig met een beleid dat een provinciaal plafond en een saldering per gebied inhield. Drenthe zal blijven hameren op specifieke maatregelen voor grondgebonden veehouderij.

Er zijn bedrijven in de EHS-zone die in de bedrijfsvoering gelimiteerd worden. Voor die bedrijven is een plan van aanpak ontwikkeld en de provincie komt tot de conclusie dat een 45-tal bedrijven - dus geen 400 of 200 - geconfronteerd worden met de Wav als ze willen uitbreiden.

De heer HAIKENS stelt vast dat het dus om een gering aantal bedrijven gaat. Zal het college tijdens de werkconferentie gereedschap aandragen om ook deze bedrijven - of althans een deel ervan - uit de brand te helpen?

De heer DIJKS antwoordt dat het college naar aanleiding van de motie herhaaldelijk in Den Haag heeft gepleit voor flankerend beleid in Drenthe. De provincie heeft echter even zo vaak nul op het rekest gekregen, maar blijft knokken voor de Drentse bedrijven. Het Rijk zal echter ook een financiële bijdrage moeten leveren.

De heer WIJBENGA merkt op dat de provincie op dit moment niet eens weet hoeveel geld gemeoid is met het compenseren van eventuele ingrepen in de EHS. Het lijkt hem beter om tijdens de werkconferentie de vraag aan de orde te stellen of de wettelijke mogelijkheden wel voldoende zijn benut. De provincie moet zich niet al te afhankelijk maken van enkele ministeries of toekomstige wetgeving.

Mevrouw STOEL constateert dat de discussie er niet duidelijker op wordt. Zij stelt voor een besluit te nemen over de suggestie, de klankbordgroep weer in het leven te roepen en in klein comité verder te gaan met deze problematiek.

De heer SMIT vraagt zich af of dit de juiste manier van handelen is. Hij wil graag eerst antwoord op de vraag of er nog iets kan worden gedaan voor de resterende knelgevallen.

Mevrouw EDELENBOSCH merkt op dat de provincie niet geacht kan worden om problemen op te lossen die worden veroorzaakt door rijksbeleid. Dat is ook geconcludeerd door de klankbordgroep. Het college heeft zijn uiterste best gedaan om maatwerk en flankerend beleid van de grond te krijgen. Nu is de vraag aan de orde welke problemen er ontstaan naar aanleiding van de vastgestelde kaart en wat eraan kan worden gedaan. Men moet echter niet denken dat de EHS op een willekeurige plaats is gesitueerd en net zo gemakkelijk elders kan worden aangeplant. Verzuringgevoelige gebieden liggen immers met name in veengebieden.

## TWEEDE TERMIJN

De heer BAAS sluit zich aan bij het voorstel van mevrouw Stoel. Het is van groot belang dat er tijdens de werkconferentie concrete resultaten worden geboekt. Dat zal niet voor iedereen even prettig zijn, maar dan wordt wel de nodige duidelijkheid geboden.

De heer WIJBENGA vindt het jammer dat in de brief niets is gezegd over de onafhankelijke commissie van wijze lieden. Verder wil hij graag van het college vernemen of het zich kan vinden in het standpunt van het overgrote deel van de commissie dat de werkconferentie kan leiden tot wijziging van de kaart.

De heer SMIDT sluit zich aan bij de heer Wijbenga. Hij stelt nog wel vast dat ook het college was vertegenwoordigd in de vorige klankbordgroep. Zal het dat opnieuw doen? Hij merkt verder op dat het college zich liever door drie wijzen tot inzicht laten brengen dan door de staten. Als dat echt nodig is, moet dat maar.

Het kan niet zo zijn dat in de toekomst het faillissement van een boerenbedrijf per definitie natuurwinst betekent. Er is immers nog steeds ruimte voor beide fenomenen in Drenthe en het wettelijk instrumentarium moet worden benut om dat mogelijk te maken. Er is immers al staand beleid ten aanzien van knelgevallen.

Mevrouw STOEL gaat ervan uit dat binnen afzienbare tijd invulling wordt gegeven aan de oproep om de klankbordgroep weer in het leven te roepen.

De heer KUIPER sluit zich aan bij mevrouw Stoel. De sector heeft immers in het verleden ook al te kennen gegeven mee te willen werken aan dergelijke initiatieven. Het is van groot belang om vast te stellen welke ruimte er nog is voor de provincie in de huidige en eventueel ook toekomstige wetgeving.

De heer SMIT kan zich niet aan de indruk onttrekken dat mevrouw Edelenbosch meent dat er nog ruimte is voor nieuwe oplossingen, maar dat de heer Dijks van mening is dat alle ruimte is benut. Hij vindt dat het college hierin duidelijker moet zijn.

De heer POPKEN sluit zich aan bij de heer Baas.

De heer C.D. DE JONG sluit zich aan bij de heer Wijbenga.

De heer BEUMERS wijst er nogmaals op dat de bezwaarschriftenprocedure nog niet is afgehandeld. Ook zet hij vraagtekens bij de 1:2-compensatie.

De VOORZITTER kan zich voorstellen dat het college iets meer duidelijkheid biedt over de perspectieven van de werkconferentie.

De heer DIJKS merkt allereerst op dat er geen licht zit tussen zijn standpunt en dat van mevrouw Edelenbosch.

Mevrouw EDELENBOSCH voegt hieraan toe dat er niet op voorhand van mag worden uitgegaan dat de kaart kan worden aangepast, maar dat wel wordt gezien welke bijdrage de provincie kan geven als het gaat om het oplossen van knelpunten.

De heer HAIKENS vraagt naar de betekenis van "op voorhand".

De heer DIJKS antwoordt dat de werkconferentie niet plaatsvindt onder het voorbehoud dat de kaart wordt veranderd.

De heer WIJBENGA stelt vast dat de discussie weer terug is bij af. Hij vraagt nogmaals of het college bereid is de werkconferentie in te gaan met in het achterhoofd de gedachte dat het mogelijk is

dat de kaart wordt gewijzigd. Als het college dat niet wil of kan, overweegt hij dit punt op de agenda van de statenvergadering te plaatsen.

Mevrouw EDELENBOSCH herhaalt dat per knelgeval zal worden bekeken of er oplossingen kunnen worden geboden. Het college wil daar graag aan meehelpen. Vooralsnog gaat het college uit van staand beleid. Hopelijk zal de werkconferentie enige aanknopingspunten bieden voor toekomstig beleid. Zij wijst er nog op dat op dit ogenblik de mogelijkheden van een convenant met betrekking tot saldering van gebieden worden bezien. De provincie volgt die ontwikkelingen op dit punt op de Veluwe nauwgezet.

De VOORZITTER vraagt de heer Kuiper en mevrouw Stoel het initiatief om de klankbordgroep nieuw leven in te blazen verder uit te werken. Wat betreft de werkconferentie is gevraagd om concrete resultaten. Hij spreekt de hoop uit dat partijen dichter bij elkaar komen en dat de nodige helderheid wordt gecreëerd.

### **9. Statenstuk 2005-170; Herziening Verordening vrijstelling grondgebruiker ex artikel 65 van de Flora- en Faunawet**

Mevrouw BERKMAN zegt dat uitgangspunt van de wet is dat elk dier wordt beschermd tenzij er goede redenen zijn om daarvan af te wijken. De wet gaat uit van de eigenwaarde van het dier. In artikel 10 van de wet staat dat duurzaam beheer moet worden aangetoond. Artikel 65 geeft de mogelijkheid om 16 diersoorten opzettelijk te verontrusten en drie soorten te doden. Spreekster onderschrijft de mening van de dierenbescherming dat de noodzaak van duurzaam beheer niet wordt aangetoond in het faunabeheersplan. De diervriendelijke alternatieven voor het verontrusten en doden van dieren zijn niet voldoende onderzocht. Ten onrechte wordt de nadruk gelegd op afschot en verontrusten.

Wat betreft het doden van roeken (punt 3) vraagt spreekster zich af of wel conform de wet wordt gehandeld. Er mogen immers geen dieren worden gedood, tenzij er erg goede redenen voor zijn. Is wel gezocht naar diervriendelijke oplossingen? In het kader van het project "Roeken in de Wolden, lust of last?" is indertijd besloten tot de instelling van een regionale werkgroep die zich zou buigen over de vraag of roekennesten kunnen worden verplaatst. Hoe staat het met dit alternatief? Verder zou nauwkeuriger naar de periode moeten worden gekeken waarin roeken mogen worden gedood. In de praktijk blijkt namelijk dat veel jongen na de datum van 1 juni uitvliegen. Ook moet worden nagedacht of splitsing van kolonies wel wenselijk is als dat tot gevolg heeft dat roeken gaan nestelen in de bebouwde kom.

GroenLinks is blij met de aanpassing, vooruitlopend op de toekomstige begrenzing van foerageergebieden voor kolganzen, grauwe ganzen en smienten. De aanpassing gaat echter niet ver genoeg.

In het statenstuk wordt niet duidelijk om hoeveel hectare gaat. Waarom is er niet voor gekozen om alle vogelvrije dieren een kans te geven? Waarom heeft men niet gekozen voor het gebied rond Bargerveen waarop de Europese vogelrichtlijn ook van toepassing is? En waarom is gekozen voor een vrije zone in een bepaalde periode en niet in het gehele jaar? Gebleken is immers dat door de klimaatveranderingen dieren langer op hun plaats blijven of zelfs helemaal niet meer weggaan. Ten slotte vraagt spreekster hoe het college denkt het voorgestane beleid te handhaven en te monitoren nu er zo weinig fte's voor zijn gepland.

De heer HORNSTRA herinnert eraan dat in het najaar van 2002 al is gesproken over de vraag of vogels die schade veroorzaken aan gewassen mogen worden verontrust of gedood op basis van vrijstelling of ontheffing. De meerderheid van de staten was van mening dat dit moest gebeuren op basis van een vrijstelling. De PvdA-fractie gaf voorkeur aan een ontheffing om enig zicht te kunnen

houden op het afschot. Heeft de gedeputeerde enig inzicht in hetgeen daarna is gebeurd? Wordt er terughoudend opgetreden of wordt er maar raak geknald?

Wat betreft het doden van roeken is ervoor gekozen het verbod te beperken tot 1 juni, onder andere met het oog op mogelijke schadeclaims. Om hoeveel geld zou het kunnen gaan? Het verontrusten kan leiden tot verspreiding van de kolonies en dat kan toch ook niet de bedoeling zijn.

Spreker gaat niet graag akkoord met voorstellen waarvan de kosten niet bekend zijn. Er moet de nodige haast worden betracht, want de verordening moet met terugwerkende kracht in werking treden. Het is echter beter om op tijd te vertrekken dan heel hard te moeten lopen.

De heer BEUMERS mist in dit geheel de vos, die ook veel schade kan veroorzaken.

Mevrouw EDELENBOSCH antwoordt dat het beleid ten aanzien van de vos nu niet aan de orde is. Het gaat om een aanpassing van de verordening die opnieuw moet worden vastgesteld. Drenthe heeft 625 hectare toegewezen gekregen voor foerageergebieden. Dat loopt mee met het gebiedsplan en er moet dus inspraakmogelijkheid worden geboden.

Als afgeweken wordt van het advies van het Faunafonds draait de provincie op voor eventuele schadeclaims. Spreekster meent dat de door dit fonds voorgestelde aanpassing afdoende is. Er wordt zeker niet maar raak geschoten, want er zijn allerlei voorwaarden gesteld wat betreft plaats en periode. Het gaat alleen om plaatsen waar de volksgezondheid en andere zaken in het geding zijn. Het verplaatsen van nesten gaat gewoon door.

Spreekster zegt toe na te zullen gaan in hoeverre van de vrijstelling met betrekking tot het doden van roeken gebruik wordt gemaakt.

De kosten zijn onbekend, niet omdat de provincie het niet weet, maar omdat andere instanties de kosten dragen.

Er is nu iets geregeld voor de overwinterende ganzen. Het ziet er naar uit dat er ook iets zal moeten worden geregeld voor ganzen die in de zomer Drenthe bezoeken.

De VOORZITTER stelt vast dat dit stuk de A-status heeft gekregen.

#### **10. Statenstuk 2005-173; Overdracht Overijsselse Vecht aan de waterschappen Groot Salland en Velt en Vecht**

De heer HEETEBRIJ kan instemmen met het nieuwe voorstel, waarvoor kennelijk wel voldoende draagvlak is.

De heer BEUMERS is bang voor precedentwerking die het mogelijk maakt dat ook andere rivieren en rijkskanalen worden overgenomen door de waterschappen. Deze tendens kan ertoe leiden dat de waterschapslasten onbetaalbaar worden.

Het beheer van de Overijsselse Vecht wordt in tweeën geknipt. Kan de gedeputeerde uitleggen waarom dit eigenlijk nodig is?

Er gaan 8,8 formatieplaatsen van het Rijk naar Velt en Vecht. Over het sociaal plan wordt nog onderhandeld. Dat zal ook de nodige kosten met zich meebrengen.

In de afkoopsom van bijna €8 miljoen is de optie van meer ruimte voor water niet verdisconteerd. Het waterschap moet dus zijn eigen broek ophouden.

Het is van groot belang dat eerst de Vechtvisie wordt vastgesteld en beheerplannen worden opgesteld voordat de Vecht wordt overgedragen.

De fractie van DB kan zich geheel vinden in de ingebrachte bezwaren. De provincie moet beter opletten voordat tot ondertekening wordt overgegaan. Zowel de nationale wetgever als de provincie dient de nodige zorgvuldigheid te betrachten bij haar beheerplannen.

De heer HAIKENS vraagt of de fractie van DB ook met eigen voorstellen komt.

De heer BEUMERS antwoordt dat het beheer van de Vecht bij Rijkswaterstaat moet blijven omdat waterschappen niet effectief genoeg werken. De provincie moet beter gaan letten op de uitvoering van waterschapswerken. Waterschappen besteden steeds meer werken uit aan externe bureaus en verwaarlozen op die manier hun hoofdtaak.

Mevrouw VAN DE VIJVER stemt in met het voorstel van het college. Het is goed dat het kwantitatieve en kwalitatieve waterbeheer van de Vecht in één regionale hand komt.

Kan de gedeputeerde aangeven wat de concrete financiële gevolgen voor de burgers in beide waterschapsgebieden zijn? En kan hij verzekeren dat de beide waterschappen nu wel volmondig achter het voorstel staan? Ten slotte vraagt spreekster waarom niet een kaartje van formaat A4 is toegevoegd aan het stuk.

De heer SWIERSTRA wijst erop dat er bij het opstellen van het rapport Brokx-nat van is uitgegaan dat een lastenstijging van € 4,54 aanvaardbaar is. In het onderhavige geval is sprake van een verhoging van de lasten in Velt en Vecht van € 2,30 en in Groot Salland van € 1,40. Men blijft dus royaal onder de marges van Brokx-nat.

Het belang van het voorstel wordt uitvoerig beschreven in de beleidsbrief. Het gebrek aan draagvlak had indertijd te maken met het gebrek aan overeenstemming tussen beide waterschappen over de verdeling van de beheertaken. Gelukkig kunnen nu alle partijen zich vinden in de voorgestelde beheersgrenzen. Er moet overigens nog een marginale grenswijziging plaatsvinden, die overigens zo gedetailleerd is dat zij moeilijk op een A4-kaartje kon worden weergegeven.

Mevrouw VAN DE VIJVER neemt aan dat de overdracht is gebaseerd op efficiencyoverwegingen. Hoe kan het dan dat de burger meer moet betalen?

De heer SWIERSTRA antwoordt dat dit te maken heeft met activiteiten die voortvloeien uit een nieuwe visie op het waterbeheer. Hij noemt in dit verband het meanderbeleid.

De heer BEUMERS vraagt nog wat er gaat gebeuren met de gebouwen en het achterstallig onderhoud. Is de gedeputeerde ook niet van mening dat had moeten worden gewacht op de Vechtvisie?

De heer SWIERSTRA antwoordt dat de door de heer Beumers genoemde zaken onder de verantwoordelijkheid van de waterschapsbesturen vallen.

De heer BEUMERS wijst er nog op dat de provincie de regiefunctie over de waterschappen heeft.

De VOORZITTER stelt vast dat het stuk de A-status krijgt.

## **11. Notitie over het vervolg op de Gentechnologieconferentie van de fractie van D66**

De heer SLUITER merkt op dat de conferentie duidelijk heeft gemaakt dat de materie veel ingewikkelder is dan allereerst wordt gedacht. Om er toch nog enig grip op te krijgen als de provincie er ook mee te maken krijgt, stelt hij voor de ontwikkelingen op dit punt te monitoren en een discussie mogelijk te maken. Is het college bereid om twee keer per jaar met een monitoringsbericht te komen waarin onder andere aandacht wordt besteed aan de vraag hoe de overheid omgaat met gentechnologie, hoe er in de sector tegenaan wordt gekeken en welke ontwikkelingen zich in de samenleving voordoen? Voorkomen moet worden dat er eerst een kennisachterstand moet worden weggewerkt als zich mogelijkheden tot sturing voordoen.



De heer HORNSTRA is het eens met de heer Sluiter dat het een zeer ingewikkelde materie is. Vroeg of laat zal ook de politiek haar stem moeten laten horen, ook al is nog niet duidelijk hoeveel ruimte de provinciale politiek heeft. De PvdA-fractie is in ieder geval bezig met het formuleren van een standpunt, al was het maar om te voorkomen dat er dingen gebeuren die men achteraf moet betreuren. Voortdurend moet worden gekeken naar de maatschappelijke kosten van deze ontwikkeling. Spreker kan dan ook instemmen met het voorstel om te komen tot een zekere monitoring. Heeft het college overigens al een standpunt ingenomen met betrekking tot gentechnologie?

De heer BEUMERS is blij met het initiatief van D66. Hij is geen tegenstander van genetisch gemanipuleerd voedsel, maar vindt wel dat moet worden gekeken naar bepaalde secundaire aspecten.

De heer KUIPER zegt het initiatief van harte te ondersteunen. Hopelijk zal de monitoring ook betrekking hebben op wetenschappelijke ontwikkelingen en op Europese richtlijnen.

De heer POPKEN sluit zich aan bij de heer Kuiper en ziet verdere activiteiten met belangstelling tegemoet.

Ook de heer C.D. DE JONG vindt het een prima voorstel.

De heer HAIKENS is er een beetje verbaasd over dat D66 met een voorstel komt dat een extra belasting betekent voor het ambtelijk apparaat; op andere momenten heeft de fractie immers voor het tegendeel gepleit.

De discussie over gentechnologie vindt vooral plaats op Europees en nationaal niveau. Dat neemt niet weg dat ook de provincie een zekere maatschappelijke verantwoordelijkheid heeft. Spreker vraagt zich echter af of twee monitoringsberichten per jaar wel nodig zijn. De informatiestroom is immers al erg omvangrijk en het is maar de vraag wat de monitor daaraan toevoegt. Misschien dat kan worden volstaan met een keer per jaar een dergelijk bericht. Als zich relevante ontwikkelingen voordoen in de provincie, zou het college de staten sowieso op de hoogte moeten brengen, dus los van de monitor.

De heer WIJBENGA concludeert dat de conferentie meer inzicht heeft geboden, maar tegelijkertijd de verwarring heeft vergroot. Toch was het een goed initiatief. Niet duidelijk is welke mogelijkheden de provincie heeft op dit terrein. Hij ondersteunt het voorstel met betrekking tot de monitoring, maar kan niet instemmen met het voorstel van de heer Kuiper met betrekking tot de uitbreiding. Er wordt immers al ontzettend veel over dit onderwerp gepubliceerd.

De heer KUIPER wijst erop dat wetenschappelijke inzichten en Europese richtlijnen gevolgen kunnen hebben voor wat er in de provincie gebeurt op het gebied van de gentechnologie.

De heer BAAS vindt het voorstel van D66 een bevestiging van de wijsheid die door het Dagblad van het Noorden aan de heer Sluiter is toegedicht. Hij kan zich er helemaal in vinden.

Mevrouw EDELENBOSCH wijst erop dat de provincie geen rol heeft te spelen in gentechnologie-dossier. Uiteraard kan wel worden nagegaan wat de eventuele gevolgen zijn voor de provincie van het nationale en Europese gentechnologiebeleid. Het college wil op zich nemen om te monitoren. Zij geeft er echter de voorkeur aan om de monitoring eens per jaar te doen nu er al zoveel informatie wordt gepubliceerd. Minimaal 1x per jaar komt er een overzicht van de ontwikkelingen. Het college zal uiteraard de staten informeren als zich tussentijds relevante ontwikkelingen voordoen. Op gezette tijden kan ook een uitstapje worden gemaakt naar de wetenschap, als het maar een relatie met het provinciale beleid heeft. De heer SLUITER zegt zich hierin te kunnen vinden.

## 12. Sluiting

De VOORZITTER sluit de vergadering om 12.30 uur.

Vastgesteld in de vergadering van de Staten-  
commissie Milieu, Water en Groen van 21 februari  
2005.

, voorzitter

, commissiegriffier

**TOEZEGGINGEN**

gedaan in de vergadering van de Statencommissie Milieu, Water en Groen, gehouden op 10 januari 2005 in het provinciehuis te Assen.

**Pagina**

- 5 Mevrouw EDELENBOSCH zegt toe de commissie te informeren over de resultaten van de evaluatie biologische landbouw.
- 15 Mevrouw EDELENBOSCH zegt toe na te zullen gaan in hoeverre gebruik wordt gemaakt van de vrijstelling met betrekking tot het doden van roeken.
- 17 Mevrouw EDELENBOSCH zegt toe om de ontwikkelingen van de gentechnologie minimaal 1x per jaar te monitoren.

RV